

V Gradcu pa nas nočejo, da bi se kot kmetijske podružnice ustanovili, si potem iste naročevali ter s pomočjo iste zboljšali svoje gospodarstvo.

Upam, da moje misli ne bodo previsokoleteče, če rečem, da bi si kedaj s pomočjo Kmečke zveze ustanovili lastno kmetijsko družbo.

Da pa se to izvede, je potrebno, da pristopimo vsi kot en mož k bodoči zvezi, pustivši vse osebno, strankarsko na stran. Bodimo edini vsaj v delu za zboljšanje našega gmojnega blagostanja. Izven zadržne organizacije ni misliti na zboljšanje našega položaja.

Politični ogled.

— **Državni zbor** je začel zadnji teden zopet svoje zasedanje, in sicer zadnje pred razpustom. Za naše kraje važno je, da se je sprejela hmeljska postava. Vsak na Avstrijskem pridelani hmelj se bo pri prodaji moral imenovati kot avstrijski hmelj, vse druge označbe pa morajo biti resnične, vendar niso potrebne. Postavo bomo objavili v narodno-gospodarskem delu. V ponedeljek se je sprejela okvirna postava zaradi mirovnih sodišč. V torek je prišla na dnevni red vinska postava, koje glavni namen je, prepovedati izdelovanje umetnih vin, kakor se to mnogokrat zgodi po kletih mestnih vinskih trgovcev.

— **Kmetički sinovi** so najboljši vojaki, je rekel vojni minister v seji avstrijske delegacije dne 5. t. m. Zato pa bi naj vojaška uprava se ozirala na to in dovoljevala ob času žetve dopuste.

— **Preganjanje kristjanov na Francoskem.** Francoska vlada, ki je na čisto navaden roparski način ugrabila cerkveno premoženje, zatrjuje v svojih listih v enomer, da noče žaliti „verskega čuta“, ampak da hoče le pripomoči cerkvi in kristjanom do prave prostosti. Tako pisarijo tudi izvenfrancoski liberalni listi dol donjihovih slovenskih bratcev. Kako vlada res osrečuje kristjane s „svobodo“, kažejo nekateri dogodki, ki jih je te dni „Slovenec“ sporočil dopisnik iz Pariza. Kapelico zaprtega samostana v ulici de Due so izpremenili v slaboglasno gledališče. Občinski svet v Žezu (pri genevskem jezeru) je razpisal javno prodajo cerkve. V Mervillu v Normandiji se je ustanovila razkolna občina, ki je bogoslužna dejanja poverila nekemu odstavljenemu duhovniku. V Salon sur Saone in v Compiègne so mirovni sodniki obsodili župnike zaradi „nedovoljenega branja maše“ na denarno globo. V Val d'azoli v Vogezah je učitelj zahteval od deklice, ki nosijo okolu vratu križce, naj jih takoj odstranijo, češ, to žali „nepristranost šole“. Ker deklice tega niso hotele storiti, so jih za en mesec izključili iz šole. Občinski svet v Brestu je prepovedal pri vseh pogrebi bogoslužna dejanja. Vojna uprava je 13 duhovnikov, ki so že doslužili od postave zahtevano vojaško leto, poklicala v vojaške, da doslužijo še eno leto. Predsednik sodnega dvora v Troaju je pri utemeljitvi neke razsodbe rabil izraz: „ker se je država polastila premoženja katoliške duhovščine.“ Justični minister je zaradi tega sodnika postavil pred kasačjski dvor, ki ga bo zaradi tega sodil. Tako torej skrbi „svobodna“ francoska vlada za „svobodo“ vesti! Kot najbolj svobodna dežela pod solncem božjim je znana Severna Amerika, kjer imajo resnično svobodo vsa naziranja in tudi vse verske družbe. Država sicer pravi, da je brezverska, t. j. noče biti ne protestantska, ne katoliška, ne židovska, ampak vsakemu državljanu pušča njegovo vero, ne da bi koga preganjala in ropala cerkve, ampak še celo s svoje blagajne podpira vse razne verske družbe, češ, saj so verniki vsake izmed njih vendar tudi naši državljani! Zato pa je tudi cela severoameriška javnost ogorčena nad divjaškim počenjanjem francoskih vladnih roparjev, ki ga s studom obsojajo ter pravijo, v naši resnično svobodni Ameriki bi se kaj takega nikdar ne moglo zgoditi. Francoskim in tudi našim kričačem o „svobodi“ bodo seveda malo neljube te velepomembne izjave, ki so jih minuli teden ameriški katoličani,

zdrženi tudi z drugoverci, sklenili poslati svojemu predsedniku Rooseveltu in tamošnjim zastopnikom evropskih vlad. Francoskim katoličanom pa bode to v veliko tolažbo ob teh bridkih dneh ter jih bo bodrilo, da stanovitno vstrajajo, dokler ne včakajo zopet časa, ko si bodo nasprotniki razbili glavo ob skali Petrovi!

— **Rusija in Japonska** se zopet pravdata radi Vztoke, ker je sedaj nastopil čas, da se raztolmači v posameznostih in uvede Portsmouthski dogovor miru. Zadnje dni se je bilo celo bati, da bi nespozumljenje moglo donesti novo rusko-japonsko vojno, ali ruska diplomacija dokazuje, da si v Rusiji nikakor ne žele novih vojsk. Mej tem pa gredo zahteve japonske diplomacije vedno drznejše preko mej portsmouthskega dogovora. Japonci zahtevajo nevsprejemljive predprave ribolova na ruskih obalah in odprta vrata plovbi na reki Sungari. Rusija se drži mirno, Japonska je drzna. O Rusiji vemo, čemu je sedaj krotka. Ona se je poučila, da treba že prisvojeno ozemlje poprej temeljito osvojiti kulturno, gospodarski in vojaški, a še le potem misliti na potrebni „korak dalje.“ Da je bila Rusija uverjena o tem pred vojno, bi bila tedaj privolila v japonske želje glede Koreje, Port-Artur bi bil še danes ruski. Japonska, zmage pijana, ne more mirovati. Očitne so njene nakane glede severnega dela otoka Sahalina in Vladivostoka, dobiti jih v roke. Japonska drži sedaj v Mandžuriji dvakrat več vojske nego Rusija ter si prizadeva z vsemi silami, da vse Japonske izseljence, ki so doslej silili v Ameriko, spravi v Korejo in Mandžurijo. Vendar pa sedanja onemoglost Japonske in Rusije in drugi tuji vplivi ne dovoljujejo, da bi prišlo takoj do vojne. A sam razvoj razmer — če bodo tekle v tej smeri — prisili obe strani v nedoljni bodočnosti — v novo vojno. Da se temu pride v okom in da se na Vztoke zagotovi trajen mir, dostojen človečnosti, svetuje dr. Dillon, petrograjski dopisnik „Daily Telegrapha“ in jako dober poznavalec Rusije in Japonske, angleški vladni, naj ona prepriča obe stranki, da se odrečeta vsaki misli na nove navale. Prijateljski odnosi Rusije in Anglije ter zavezništvo angleško-japonsko morata zagotoviti mirno rešitev vztočnega vprašanja.

Razne novice.

Ustanovni zbor „Slovenske kmečke zveze“ se bo vršil v ponedeljek dne 21. t. m. ob 10. uri predpoldan v mali dvorani II. nadstropje Narodnega doma v Mariboru. Ker liberalni učitelji in advokatski koncipienti ter njih pristai hočejo naskočiti ustanovni zbor ter kmečko zvezo spraviti v svoje roke, zato je pristop omejen na vabila. Kdor ima vabilo, glaseče se na njegovo ime, dobil bo pristop. Sicer pa bo kmečka zveza kmalu priredila shode po celem Spodnjem Štajerju, da se vsi kmetje lahko seznanijo z njenimi težnjami.

* **Osebnosti.** Prestavljeni so: davčni pristav Ant. Kunej iz Slovenjgradca v Šmarje, davkar Ant. Grejan iz Ormoža v St. Lenart, Janez Sternšek iz Šladminga v Ormož, davčni kontrolor Jožef Masten iz Pöllau v Slov. Bistrico, davčni pristav Ladislav Jerše iz Voitsberga v Kozje, davčni oficijal Janez Škoflek iz Brežic v Ptuj, davčni pristav Gustav Schwarschnig iz Radgone v Šoštanj.

* **Zgodovinsko društvo za Slov. Štajersko** skliče dne 23. januarja ob 8. uri zvečer v restavraciji mariborskega „Narodnega doma“ izvenredni občni zbor. Na dnevni red pride zelo važno vprašanje o južnoštajerskem narodnem muzeju. Ta zelo važna kulturna zadeva štajerskih Slovencev pač zasluži vso pozornost, zato je pričakovati obilne udeležbe.

* **Kaj je s šolskimi počitnicami?** Dosedaj so glavni pristai nove stranke liberalni učitelji. Kako je kmetu ta največji del nove stranke prijazen, vidimo iz stališča liberalnih učiteljev glede šolskih počitnic. Da sebi olajšajo delo, naložili so skrb in neprijetnosti kmetu ter lani predstavili počitnice. Kmetje, pozor!

Tako je bil položaj na Malti jako težaven. Komaj 700 Maltežanov je stalo mnogim tisočem bojaželnih Turkov nasproti, kajti bojazmožnih mož na otoku ni bilo mnogo.

„Pred začetkom boja je poklical junaški Jean de Lavalette svoje viteze k posvetovanju. Vseh 700 je prišlo v svetlih oklepih v visoko redovno dvorano in se vsedlo v polukrogu okoli kneza.

Jean de Lavalette je hitro vstal s svojega sedeža ter pozdravljajoč pogledal svoje viteze; žarek veselja je zasvetil v njegovih očeh: samo v boju izurjeni, jekleni možje!

„Ljubi bratje in redovni tovariši“, začel je knez, „znano vam je, Allahovi častilci so prišli, kakor puščavske kobilice, da nas ugonobe. Nevarnost je velika, sultan je prisegel, da nas uniči do zadnjega, če se ustavljamo. Naših pomožnih čet ni od nikoder, — sedaj mislim, je moja dolžnost, vas spomniti, da še imamo čas otok predati in brez nevarnosti oditi.“

Lavalette je vtihnil za trenutek: iz obrazov 700 vitezev se mu je svetila nasproti bojaželnost, nemirno so se pregibali na svojih sedežih, pričakujoč daljnih predstojnikovih besed.

Dalje sledi.

* **Protiverski list** v slovenskem jeziku bodo začeli izdajati v Pragi. Imenoval se bo „Svobodna Misel“. Opozarjamo na to, ker bodo gotovo skušali list vsiliti našemu ljudstvu, zlasti med polizobraženimi stanovi.

* **Vestna in hitra je naša pošta!** Dne 20. dec. m. l. je bilo v Mariboru oddano pismo z lepo pisanim slovenskim naslovom za Vuzenico, ki je trg nekaj postaj nad Mariborom. Poštni uradnik pa je pripisal s krepko roko: Bosnia. Ker tam niso našli naslovljenca, so poslali pismo na Kranjsko in še-le dne 7. t. m. je — menda po nesreči? — prišlo vendar v prave roke. Pa recite, da ni to v orno uradovanje na naši pošti!

* **Ornig in cena živine.** Da so ptujski mestni očetje s svojim Ornigom na čelu naravnost nasprotni slovenskemu kmetu, so dokazali dejanski tudi v svoji zadnji občinski seji, kjer so odobrili predlog bukovinskih židov iz Černovic, naj se odprejo meje za uvoz živine iz Rumunije in Rusije. Ta uvoz bi bil le v prid židovskim predkupcem ali mešetarjem, ki so, kakor znano, krivi, da je meso tako drago; že večkrat se je dokazalo, da imajo naše dežele dovolj živine za domačo potrebo. Ornig pa je seveda povsod prvi, kjer velja slovenskega kmeta vdariti! Zato je tudi sedaj za to, da se odprejo meje tuji živini in se na ta način poslabša cena naši živini. „Štajerc“, no, tvoj Ornig je lep kmečki prijatelj!

* **Slovenska kmečka zveza.** Ustanovitev te zveze je spravila stranko liberalnih učiteljev in advokatskih koncipientov popolnoma iz ravnotežja. Na eni strani priporočajo vstop vseh liberalcev v to zvezo, na drugi strani pa hočejo dati tudi svoji stranki bolj kmečki značaj. Zato oznanjajo, da bodo priredili velik gospodarski shod Narodne stranke, pri katerem jim bodo baje tudi potovalni učitelji priskočili na pomoč. Mi nimamo nič proti temu shodu, ampak le z veseljem pozdravljamo, če se bo vsaj pri dr. Tavčarjevih knapih na Štajerskem širilo večje razumevanje kmečkih vprašanj!

* **Poglejte si liberalne učitelje!** Celjska narodna stranka ali liberalno-učiteljska stranka hoče baje tudi kmetu pomagati in nasvetnje kmetijski pouk, kmetijske šole itd. Vse prav dobro! Toda mi vprašamo liberalne učitelje: Kaj pa je glede šole, ali se ne bo kmalu predručila kmetu na korist? Ali še boste vedno na kmetu sovražnem stališču kot dosedaj? In zakaj se ne gojijo povsod šolski vrti, ki bi lahko mnogo koristili naši deci? Pri vsaki šoli se mora narediti tak vrt, toda na kolikih šolah se v resnici goji! Takaj na dan, Narodna stranka, s svojo prijaznostjo do kmeta!

* **Prijatelji resnice.** „Narodni list“ se je vendar toliko ohrabil, da je priznal svojo laž o dr. Korošcu, češ, da je prinesel dr. Korošec v „Slov. Gospodarju“ neresnično poročilo o glasovanju zaradi dvetretjinske večine. Seveda k prekliču je moral pridjati zopet napad, da dr. Korošec ni postopal složno z gg. Plojem in Robičem, ker je pri posvetovanju v klubu bil drugega mnenja nego omenjena dva gospoda. Volilci in poslanci še seveda zaradi tega vedno ne smatrajo dr. Korošca za rušilca sloge; „Narodni list“ pa bi ga napadal, če bi ne imel svojega lastnega mnenja, ravno tako kakor ga sedaj, ko je pokazal svoje mnenje. Sicer pa liberalna stranka in njeni voditelji naj ne govorijo o neslogi, kajti kedar se izgovori ta beseda, pogleda vsak slovenski Štajerc le na nje.

Mariborski okraj.

Zblaznel je 57letni krojaški pomočnik Jernej Kovač, doma v Kostrivnici pri Rogatem. Dne 14. t. m. je prišel na policijo v Mariboru ter začel tarnati, naj ga rešijo, ker ga zasledujejo levi in tigri, ki ga hočejo raztrgati. Prepeljali so ga v Gradec. Kovač je že bil dvakrat v norišnici.

m Slivnica pri Mariboru. V nedeljo dne 6. t. m. je predaval potovalni učitelj Gorican v šoli o Rajfajznovkah, brezobrestnih posojih, porabi in prodaji sadja. Obžalovati je, da se takega, ravno kmetom tako potrebnega poduka, tukajšni kmetje izogibajo. Prihodnjič pridite v obilnejšem številu, saj bo le v vašo korist. — Zadnji „Narodni list“ je z dopisom od nas vse razžalil, ker je očitno lagal, češ, duhovščina se volitve ni udeležila. S tem je „Nar. list“ prav jasno pokazal, da dela le neslogo in prepir. Zato ta list naši ljudje z ogočenostjo vračajo. Da smo zdaj pri volitvi v občinski odbor propadli, ni naša krivda, ker so prišli vsi zavedni kmetje in tudi posestniki iz Orehovevasi. Toda bivši oskrbnik je s svojimi privrženci pripomogel do zmage nasprotnikom. — Več et delovala je na tukajšni šoli učiteljica gđ. Anka Wut v vsestransko zadovoljnost. Otroci so pri poduku dobro napredovali. Sedaj je prestavljena v Grobelno. Ko se je od šolarjev poslavljal, je jokala cela šola, ker žal je bilo vsem otrokom, da izgubijo svojo priljubljeno učiteljico, katero so ljubili kakor svojo mater. Ko so otroci z rosnimi očmi doma pripovedovali, kako ljubeznivo se je od njih poslavljal, so tudi stariši za njo žalovali. Take naklonjenosti in ljubezni želimo njej tudi v sedanjem delovanju.

m Laporje. Po večernicah dne 13. t. m. se je zbralo nad 200 zavednih laporskih mož, m'adeničev in deklet v stari šoli. Župnik Medved pozdravi navzoče in da besedo g. Čičku kot zastopniku štajerske kršč.-socialne zveze, ki je v jedernatih besedah razlagal korist in potrebo izobraževalnih društev. V odbor društva so voljeni sami zavedni možje in mladeniči, ki so nam porok, da bo društvo gotovo prosperovalo. Oglasilo se je nad 100 udov; mešani in moški laporski pevski zbor nam je zapel par lepih pesmi, ki so celo slovesnost mnogo povzdignile. Pevci in pevke, le krepko naprej! Vaše petje naj privabi društvo mnogo udov,

so vodile v krasno palačo maltežskih redovnikov.

Saj je bila tudi hrabrost in podjetnost takrat potrebna. Kajti Soliman II., mogočni in strahoviti vladar Mosleminov, ki je viteze-redovnike in s tem tudi krščanstvo pregnal že leta 1522. z otoka Roda, stegnil je sedaj svojo roko tudi po ljubki Malti, katero je podaril Karl V. 1530 ob jednem s sosednjim otočjem Gozzo in Comino Maltežanom. Ne samo v Mali Aziji, temveč tudi na Grškem, na otokih Egejskega morja in na severni afriški obali je nabiral pomožne čete, in več kakor 30.000 mož je peljal na dobro preskrbljenem brodovju proti Malti.

Na čelu vojske je stal sivi zmagoslavni nadpoveljnik Kara Mustafa. Turški vojaki so bili napolnjeni besne bojaželnosti; saj jim je njihova vera obljubovala posebno veselo življenje v nebesih, če pokončajo čim največ „krščanskih psov“ in če v boju padejo.

2. Pred začetkom boja.

Koncem aprila se je vsidralo v južnozahodnem pristanišču malteškega otoka 200 Solimanovih ladij, in 20.000 Mosleminov (Turkov) je stopilo brez zaprek na suho in obdalo glavno utrdbo Sv. Elmo. Zastonj so pričakovali Maltežani španskih čet, še vedno jih ni bilo videti.

naj dramatične in naša srca napolnjuje z narodnim ponosom in zavednostjo! Redno delovanje začne društvo z 1. februarjem t. l.

m Pesnica. Tu se je v nedeljo dne 13. t. m. zvečer ponesrečila posestnica Marija Komar. Hotela je v kuhinji vzdigniti škaf, pa je vznak tresčila tako nesrečno z glavo na ognjišče, da je bila v nekaterih urah mrtva. — Mladenci in dekleta, v nedeljo po večernicah v Čitalnico! Govoril bo g. profesor dr. Verstovšek o ljudstvu tako priljubljenem pesniku Gregorčiču.

m Poličko. Tu je bil izvoljen v nedeljo dne 13. t. m. za župana g. Leopold Ledinek, mož skoz in skoz poštenjak. V odboru imajo večino za dolgo vrsto let zopet Slovenci. Živeli!

m Sv. Anton v Slov. gor. Veš, ljubi moj „Gospodar“, po leti Te pogledam samo zgoraj povprek; v tednu itak ne utegnem, v nedeljo se mi pa rado dremuje. Ali po zimi, tedaj Ti pa preiščem vse žepce. In kaj vidim: letos si dobil novo suknjo? Prav tako! si se moral postaviti pri krojaču, ko si hodil k meri. Kakor slišim, je pri računu ostalo po starem, čeravno sta prirezala bolj po gosposko. To tudi ne bo narobe! Letos boš imel, kakor vse kaže, več opraviti z nekaterimi lepo oblečenimi gospodi; spodobi se, da se tudi Ti dostojno oblečeš. — Torej, sicer pozno, pa bodi mi danes zato tem priskrbnejše pozdravljen! Gotovo bi rad zvedel, kako se kaj pri nas. Veš, sneg smo imeli, da že dvajset let ne pomnimo takega. In v največjem snegu so hoteli klati za Poličkim hlevom pri Sv. Lenartu klerikalnega zmaja. Veš, po leti se je valjal v mužah pod hrastovskim gradom, na zimo pa se je hudir privlekel v lenarčki trg. In lenarčki liberalci so si nabrusili sklepe, kakor bi mislili iti nad žabe; ko pa so videli, da mrcina ne spi, so sklepe vtaknili v žepce in so se poskrili. — Naše veteransko društvo si snuje lastno godbo; bralno društvo pa išče zamen strehe, odkar ga je bil brenil iz šole „narodni“ nadučitelj Šijanec.

m Zlato poroko obhajata dne 3. februarja Jurij Ferš in Ana Šuntner pri Spodnji Sv. Kungoti.

Ptujski okraj.

p Ptujske novice. Ptujski mestni očetje so pred kratkim v izvanredni seji imenovali častnim meščanom nemškega poslanca Wastian-a, menda radi njegovega zadnjega strašnega govora v državnem zboru, kjer je ta vsenemec razkril čudečemu se svetu, kaka grozovita nevarnost preti vsem avstrijskim Nemcem od strani Slovencev, pred katerimi uboga avstrijska vlada kar trepeče in spreminja barve! Kot drugega so imenovali častnim občanom železniškega ministra Derschatto radi zaslug, ki si jih namerava pridobiti za Ptuj; posebno pa tudi radi tega, da bi kot železniški minister ne privolil v razširjenje vsem gornjim Poljancem tako potrebnega kolodvora v Sterntalu! „Štajerc“ pa piše, kako „neizrečeno“ ljubijo ptujski Nemci slovenskega kmeta! Tu imate spet dokaz, da ptujski klugec samo laže! — Govori se, da bo v kratkem v izvanredno-slovesni seji imenovan častnim meščanom turški sultan v priznanje zaslug njegovega prapradeda Solimana II., ki je pomoril nekdanjega toliko štajerskih Slovencev! Diplomsko mu izročijo mnogoštevilni mestni janičarji! Kdor zna, pa zna! — Letni proračun za leto 1907 izkazuje 672.273 K izdatkov, dohodkov pa 615.605 K. Primanjkljaj 56.665 K se bo pokrival z novimi, zelo visokimi dokladi, n. pr. na posredni davek z 40 % itd. Pa kaj to Ptujčanom, saj imajo dovolj denarja, čeravno jim je presneti Kaiser odkuril z lepimi svotami v Ameriko! Orngid zida mestno hišo tako velikansko, da ljudje začudeni vprašujejo, ali je za Gradec, ali kako drugo veliko mesto naročena! Kdor ni velik, pa se mora velikega delati!

p Uradni list ptujskega okrajnega glavarstva zahteva v štev. 2. t. l., da morajo krajni šolski sveti pri sestavljanju računov za šolske zaklade „vedno uporabljati predpisane tiskovine, ki se dobivajo v Blankejevi knjigotlačnici v Ptuj.“ Slovenski krajni šolski sveti naj odločno ugovarjajo, da bi morali s slovenskimi groši podpirati enega najhujših ptujskih Nemcev, ki tiska tudi najbolj nesramni nemškutarski list, kateri Slovence samo blati in psova!

p Na Bregu pri Ptuj se je poročila še ne 15-letna deklica z 42letnim vdovcem. — Na Bregu je odprl v svoji novi veliki hiši zagrizeni Nemec Pogatschnigg svojo gostilno. Scholger ima tudi v tej hiši svojo manufakturno trgovino. Povsod vidiš velikanske nemške napise, a kupci in gostje so edino le Slovenci! Pač res, tisti dan, ko se Slovenci združijo in gredo le k svojim, morajo vsi ptujski in breški Nemci in posilincei za Kaiserjem v Ameriko; če si ga tam izvolijo za cesarja, nimajo Slovenci nič proti temu!

p Čudna tehtnica. Na Bregu pri Ptuj je vsak teden svinjski sejem. Od blizu in daleč pripeljejo mnogo svinj. A čujte, kmetje, kako tam svinje tehtajo! Nek kmet je prodal svinjo, katera je tehtala doma 160 kil, na Bregu pri Ptuj pa samo 125. Dali so mu listek, na katerem je zapisano le 125 kil. Ker pa prodajalec ni bil s tem zadovoljen, zahteval je, da se mora še enkrat tehtati. In čujte, sedaj pa je na isti tehtnici naenkrat svinja tehtala 150 kil. V eni uri se je torej udebelila za 25 kil.

p Rogoznica pri Ptuj. „Kmetijsko bralno društvo“, lepo napreduje. Do novega leta je izposodilo okoli 150 knjig. Število udov raste zmiraj. Pristopajte pridno k društvu, posebno mladeniči in dekleta!

p Sv. Križ pri Slatini. V nedeljo, dne 20. januarja bo imelo pri nas Bralno društvo popoldan

po večernicah slovesno otvoritev svoje društvene sobe. Vč. g. nadžupnik so nakupili za sobo dve lepi podobi, eno sv. očeta, drugo presvitlega cesarja. Gospa Terezija Ogrizek pa je preskrbela lepo razpelo, ki se bo pri otvoritvi sobe blagoslovilo. Obema dobrotnikom priskrben hvala! — Tako imamo zdaj vsaj prostor, od koder se bo luč narodne zavesti, prava izobrazba in ogenj domovinske ljubezni širil po celi nadžupniji. In vsega tega smo krvavo potrebni. Sulfereinska šola, Štajerc, kopališče Slatina, vse to deluje pogubno na narodno zavest okolice. Najboljši dokaz temu je, da je izvalila Sulfereinska šola nič manj ko 84 otrok slovenskim staršem! In kako jih vabijo? Z božičnimi darili, ki jih delijo otrokom v svoji šoli, navadno kako bomo oblekico iz obležanega starega blaga. In naši ljudje so se tako nezavedni, da zaradi tistih obležanih cunj, ki jih tam dobe, pošiljajo svoje otroke v nemško šolo. Zares žalostno, a resnično! Da bi revne stariše odvrgli od tega pogubnega koraka, se je sklenilo, da dobivajo znanprej tudi na slovenski šoli pri Sv. Križu revni otroci toplo in močno obleko za zimo. Letos se je nabralo v ta namen med mladino blizu 200 K, za katere se je kupila obleka 45 revnim šolarjem. Pomagajte ljudstvu v gospodarstvu in rešili ga bodete potujčenja. Praznihi fraz o narodnosti naše ljudstvo ne razume. Zato se bo tudi naše Bralno društvo pri svojih zborovanjih, ki se vrše znanprej vsako nedeljo in praznik po večernicah, posebno bavilo z gospodarskim vprašanjem. Dal Bog k temu obilo uspeha!

p Orožnik zabodel kmeta. V Tržičah pri Rogatu je zabodel dne 9. t. m. orožnik Pretner nekega kmeta tako nevarno, da je kmet kmalo potem umrl. Za stvar bi se naj pobrigali poslanci! — Nemški listi pa poročajo, da je bil kmet Gobeč pijan in da se je v svoji pijanosti sam zaletel v bajonet. Kje je resnica?

p Sveti misijon se bo obhajal od 26. jan. do 3. februarja pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža. Vodili ga bodo oč. oo. lazaristi iz Celja! Bog daj svoj blagoslov!

p Sv. Rok ob Sotli. Njih ekselencija premil. knez in škof dr. Mihael Napotnik poslali so nam velikodušno darilo, državno obveznico v znesku 200 kron kot prvo glavnico novoustanovljenega župniškega ubožnega zavoda. Bog plati!

p Sv. Bolfank v Slov. gor. Tukajšnje „Kat. slov. izobr. društvo“ je imelo dne 6. prosinca svoj redni letni občni zbor, in si je izvolilo sledeči odbor: predsednik Franc Krajnc, podpredsednik Janez Lubec, tajnik Lovrenc Švare, blagajnik č. g. Jožef Ilesič, župnik, knjižničar Anton Plohl; odborniki: Janez Krajnc in Jakob Čuček.

p Cirkovce. V sredo dne 9. januarja t. l. je umrla tukaj po kratki, mučni, z veliko potrpežljivostjo prenašani boleznimi Ana Ravšl, mati č. g. župnika, v 80. letu. V petek so jo spremljali k večnemu počitku štirje čegg. duhovniki, slavno učiteljstvo s šolarji in velika množica vernega ljudstva. Vrle pevkinje pod vodstvom našega neumornega organista so ji pri odprtem grobu v slovo zapele. Rajna se priporoča v pobožno molitev. Naj ji večna luč sveti!

p Gospodarska šola v dnevi od 8.—10. t. m. pri Sv. Lorenca na Drav. polju se je dobro obnesla. Poslušalcev, samih gospodarjev, ni bilo nobenkrat pod 25, zadnji dan celo še enkrat toliko. Saj so pa bili tudi predmeti, ki so se razlagali, prav zanimivi in važni. Prvi dan je govoril g. Ivan Belé o podlagi kmečkega blagostanja: o gnoju in pravilnem gnojenju; s čim, kedaj in kako se s pridom gnoji travnike, poljskim pridelkom in drevju. Drugi dan je opozarjal vinarski instruktor za ptujski okoliš g. Jožef Zupanc naše vinogradnike na napake, ki jih opazuje po Halozah pri rigolanju, novih nasadih, gnojenju, rezi, kopljenju, pletvi in trgatvi. Tretji dan je bil poduk znanega strokovnjaka g. Martina Jelovšek, kako dobi gospodar največji dobiček od govedo- in svinjereje. Da trud gospodarstva ne bil zastoj, pričala je velika pazljivost poslušalcev in njihova razna povpraševanja in živahna razgovaranja, ki so sledila vsakemu poduku. Živa beseda pač veliko več izda ko mrtva črka raznih gospodarskih listov. Lahko je torej žal vsem, ki se niso odzvali vabilu šentlovenčke kmetijske podružnice k tem predkrstnim podukom. Hvala pa vsem predavateljem in prirediteljem!

p Sv. Miklavž pri Ormožu. „Čisti“ pošiljejo kaj pridno svoje „cajtge“ k nam, v jedno hišo so celo pošiljali dva iztisa. Ljudstvo pa jih je takoj spoznalo in vračalo pridno slabo blago! Le vsi tako! Kdor imenuje celo sv. očeta „punterja“, ni kristjan, četudi vedno o tem kriči! Ni vselej res, kar jezik govori, dejanje svedoči drugače!

Ljutomerski okraj.

l Ljutomer. Notarju Juliju Thurnu se očividno zelo dopade v Ljutomeru. Dne 14. t. m. je kupil na dražbi hišo rajnega doktorja Farkaša. Hiša je bila zelo visoko cenjena. Thurn se lahko zanaša na pomoč „Südmärke“ in nemške „Sparkasse“. Kaj pa naša slov. posojilnica?! Naši zavodi se za take malenkosti ne zmenijo! Oni rešujejo višje politike, n. pr. kako bi se vspešno širila med Slovence višja izobrazba s pomočjo „Slov. Naroda“. (Na mizi v posojilnici leži „Slov. Narod“!) Thurn se lahko zanaša tudi na nas miroljubne slovenske kmete, ki smo v svoji miroljubnosti prišli tako daleč, da smo ga celo izvolili za namestnika v okrajni zastop!

l Odbor okrajnega zastopa Ljutomerskega se je sestavil tako-le: Ivan Kukovec, veleindustrijec, načelnik, notar Julius Thurn, župan Ljutomerski, namestnik, Alojzij Ostre, veleposestnik v Bunčanih, Franc Sršen, veletržec v Ljutomeru, Franc Sršen, tržan v Veržeju, Anton Zajdala, posestnik pri Mali Nedelji, Jožef Rajh, veleposestnik na Moti, Franc Dunaj, posestnik v Cezanjevcih, odborniki. Zakaj se je za namestnika izvolil notar Julius Thurn, naj-

bolj zagrizen Nemec, to je marsikomu nerazrešljiva uganka. Kmetje, ali res ni med nami niti enega, ki bi bil zmožen za načelnika, oziroma za njegovega namestnika! Ali ni to sramota za nas vse? S to volitvijo smo si kmetje ljutom. okraja dali slabo spričevalo! „Kdor zaničenje se sam, podlaga je tujevi peti!“ Kmetje, čas je, da tudi mi zpregledamo!

l Odgovor na „Štajerčeve“ napade. Ker me „Štajerc“ v svoji zadnji številki spet napada ter zavija moje besede tako, da hoče kmečko ljudstvo naščuvati zoper moje osebo, sem dolžan, celo sicer zgolj cerkveno zadevo, nekoliko tudi v javnosti pojasniti. Napade na mene in mojega gosp. tovariša, ki jih je 26. št. „Štajerca“ 1. 1906. prinesla, sem že nekje drugod v javnosti odbil ter dokazal, kako podel je imenovan list, ki me je napadel ob priliki, ko sem v družbi gospoda tovariša dne 4. novembra obiskal grob svojega rajnega očeta na negovskem pokopališču in se vračal v družbi omenjenega gospoda domov. Nič manj nego dvajset gorostasnih laži je v imenovanem članku skrupicanih zoper mene. Popravka seveda doslej še „Štajerc“ ni hotel obelodaniti. K temu še pripomnim, da je obrekovalec Lipič dobil 14 dni zapore. — V 2. štev. tega leta pa zavija „Štajerc“ moje besede, ki sem jih govoril izkušeni babici Lauri ob priliki, ko se je z menoj pričkala pri vpeljavanju neke zakonske matere in med drugim trdila rekoč: „Boljše matere ne prinesejo otroka s seboj k vpeljavanju“, na kar sem ji odgovoril: „Mi tukaj imamo večinoma opraviti z kmečkim ljudstvom“ — kakor sem dal na zapisnik pri c. kr. okr. sodnji v Gornji Radgoni —; te besede pa zavija „Štajerc“, češ, da sem trdil, da tukaj (pri Sv. Petru) ni izobraženih ljudi, temveč samo viničarji in kmeti, ki so — tako zavija „Štajerc“ — neumni. Javnosti še bode povedano, da mi je babica Lauri na one besede še odgovorila: „Ja, da še ga (kmečko ljudstvo) bolj poneumnete (z blagoslovili)“. S tem odgovorom se je babica Lauri prvič, bogokletno izrazila o blagoslovilih, drugič je ona, pa ne jaz, trdila posredno, da je kmečko ljudstvo „neumno“, ker se je izjavila, da se kmečko ljudstvo s tem, ako se rado poslužuje cerkvenih blagoslovov, še bolj poneumni. Sicer je pa imenovana babica dne 15. t. m. zaradi te trditve, motenja vere in razžaljenja časti pri okrožni sodnji v Mariboru bila obsojena na 8 dni strogega zapore. — Konečno še omenja „Štajerc“ v 2. številki t. l., da je hodil g. župnik na spoved k „Inberku“ v Ivanjševski vrh. K temu pripomnim, da je nesramna laž, da bi bil kdo prej pri meni zaradi te spovedi in bi jaz rekel: „Ne grem, ker ni treba in pot je predolga.“ G. župnik je res moral dne 15. decembra 1906 iti na spoved v Ivanjševski vrh k „Lesjaku“ in „Inberku“, ker je g. Gorican, moj tovariš, šel isti dan na Plitvički vrh, jaz pa v Police, 1 uro daleč k „Balasku“, čeprav nisem bil takozvani tedničar in sem še imel isti dan katehetski pouk v šoli. Petrovčani, ki imajo oči in ušesa na pravem mestu, in so doslej bili naročniki „Štajerca“, bodo vendar kmalu spoznali, da jih „Štajerc“ krmi z mastnimi lažmi.

Janez Vogrin, I. kapelan pri Sv. Petru pri Radgoni.

l Veržej. Tudi v naš starodavni trst sta prikvakali dve ptujski kroti. V prvi letošnji številki se je neka rjava duša spravila na velik del naših tržanov, pred vsem pa na našega obče spoštovanega in dobrosrčnega gospoda župnika. Očita mu, da ni kmečki prijatelj in da mu mora vsak biti pokoren. Kar se zadnjega tiče, je za poštene župljane lepo spričevalo, če radi ubogajo svojega dušnega pastirja. Kar se pa prvega tiče, je zopet enkrat „Štajerc“ pokazal, kak lažnjivec je. Sicer bo pa s to lažjo največ škodoval sam sebi, zakaj vsak, ki pozna našega g. župnika, ve, kako radodaren je, kako čuti s kmetom, kako prizanesljiv je večkrat v svojo lastno škodo. Kaj je torej zakrivil? Pri nas se že leta in leta vleče nesrečna pravda zavoljo občinskega pašnika, ki je požrla že veliko stotakov, prednala ljubi mir in napravila iz našega trga pravi pekel, kjer eden drugega preklinja in skuša potopiti. Ena stranka je zoper pašnik, drugi pa za to, da pašnik ostane. Lažnjivi in neumni dopisov v „Štajercu“ trdi, da je župnik kriv teh tožb. Norcem in hudobnežem je zastoj kaj dopovedovati, pametnim ljudem pa bode to povedano, da je trška občina Veržej dala gospodu župniku in tudi mežnarju pravico, pasti živino po trških gozdi. Te pravice torej sedanji župnik ni vpeljal, pa je tudi ne more in ne sme odpraviti, ampak o tem ima odločevati višja oblast. Celotno pravdo so povzročili nekateri trmast, lakomni in kratkovidni hujskači. Boli nas res sroce, ko gledamo, kako je drugod in kako pri nas. Drugod si kmetje snujejo posojilnice in gospodarske zadruge, zboljšujejo svojo živino, travnike in polja, pri nas pa se samo preklinja in pijančuje. Ko bi bilo le nekaj dobre volje, bi se celi prepir bil že zdavna lahko poravnal. Za umno živinorejo je pašnik potrben, posebno še pri nas, kjer so hiše natlačene ena poleg druge in trg nima kanalizacije, je nevarnost za živino pred ognjem in pred kugo v poletni vročini. Z druge strani pa tudi ne gre, da bi se po vseh gozdihih potakala živina in oškodovala mala drevesca. Z denarjem, ki ga je požrla že ta dolgotrajna pravda, bi se že marsikaj koristnega storilo za trg in njegove prebivalce. Z lažnjivimi dopisi ne bo pomagano nikomur, najmanj pa z dopisi v „Štajercu“, katerega se sramujejo njegovi lastni naročniki in ga skrivajo kakor žid mišnico. Upamo, da enkrat vendar sprevidita obe stranki, da si delata le škodo, in da se enkrat misli obrnejo na to, kako bi si z združenimi močmi pomagali zboljšati gospodarstvo, ne pa da se s tožbami in prepiri eden drugega potaplja. To žele g. župniku zvesto vdani tržani.

Celjski okraj.

e Kat. politično društvo za laški okraj ima v nedeljo dne 20. t. m. po desetem opravi lu shod pri Sv. Jederti. — Prihodnji shod bo v Laškem trgu.

Celjska gimnazija in Celjani.

Slovenska gimnazija je že 12 let v Celju. Mirno se je dozdaj razvijala in napredovala v veselje vseh Slovencev. Tudi večina celjskega takozvanega nemškega prebivalstva se je privadila novemu redu, oziroma sploh ni čutila novega zavoda. En del tega prebivalstva se je pa sploh popolnoma spoprijaznil z novim stanjem, v dokaz naj služi dejstvo, da ima 37 nemških in nemško mislečih rodbin dijake slovenske gimnazije v stanovanju in na hrani in da prihajajo ti „nemški“ Celjani vsako leto prosit k ravnateljstvu in profesorjem za slovenske dijake. Ni čudno! V Celju je mnogo ljudi, ki imajo za dijake in le za dijake pripravna stanovanja, in njih eksistenca je zavisna od dijakov. In za te dijaške očete in matere so se razmere v Celju v zadnjih 12 letih, odkar obstoji nemški Studentenheim, ki pobere vse dijake imovitejših starišev, jako poslabšale. Vprašam tedaj, ali je stranka, ki stoji za „Vahtarico“, vse to pomislila, ko je izdala v številki od 13. januarja t. l. parolo: „Proč s slovenskimi gimnazijskimi razredi iz nemških mest.“

Ali bo morebiti urednik nemške Vahte in ljudje okrog tega lista preskrbovali te ubožne rodbine, posebno če pomislimo, da je ubožnica v Celju že tako prenapolnjena?

Pa tudi „hudi“ Nemci obstoja slovenskega zavoda v Celju sploh ne občutijo. Saj „Vahtarca“ sama pove, da se je rana tako rekoč že zacelila in da v zadnjih letih sploh ni nobeden več mislil na slovensko gimnazijo in na škodo, ki jo baje dela ta zavod „nemškemu“ Celju. Niti enega konkretnega slučaja v tem oziru celjski nemški list ne more navesti. Sicer trdi „Vahtarca“, da krepki slovenski dijaštvo slovenski živeli v Celju. Mi na to odgovorimo, da bodemo Celje šele tedaj pripoznali za nemško mesto, če se bo doseglo, da se bo v vseh prodajalnah, pisarnah, na trgu, sploh v javnosti toliko nemško govorilo, kolikor se sedaj slovenski govori. Slovenščine pa ne boste nikdar spravili popolnoma iz Celja, pa naj bo teh 300 slovenskih gimnazijcev v mestu, ali ne. Očitano pa, da so slovenski profesorji kot politični agitatorji delavni, pribijemo kot navadno ovađuštvo, dokler se nam dejstva ne navedejo.

Vsakdo, ki v Celju živi in ki razmere nepristranski presoja, mi bo pripoznal, da so le nekateri maloštevilni Celjani iz zlobnosti vznemirjeni radi slovenske gimnazije. Zlobnost pa je navadno najslabša svetovalka in se navadno hudo mašuje. Toliko poznamo tudi mi mišljenje našega priprostega ljudstva, da vemo, da mu je celjska slovenska gimnazija na srce prirastla in lahko zakličemo: „Gorje Celjanom, ko bi se jim res posrečilo naš zavod v kraj spraviti, kjer bi ne mogel vspevati.“ V zborovanjih, od hiše do hiše, od moža do moža, bodemo ljudstvo poučili o zlobnosti „nemških“ Celjanov, ki njegovih sinov niti pri knjigah v miru ne pustijo, ampak jih hočejo pehati iz kraja v kraj. Če bo to Celjanom v prid, naj sami pomislijo. Saj tudi oni dobro vedo, da taki zavodi ne morejo vspevati v kaki vasi ali v kakem trgu in da so v vsakem oziru navezani na mesta. Kar se višje gimnazije tiče, se z „Vahtarco“ ne bomo prerekali. Spodnještajerski Slovencev je blizu 500.000 in zahtevamo za sedaj dve popolni gimnaziji, kakor jih imajo tudi Nemci, katerih niti za desetinko Slovencev ni. Za slovenske učne knjige in druge učne pripomočke ne bomo prosili nemških Celjanov. To je že vse pripravljeno, manjka edino še gimnazij, katere bomo gotovo dobili, ker jih moramo imeti. Kar se pa učnih uspehov v naših bodočih višjih gimnazijah tiče, naj bo „Vahtarca“ pomirjena. Toliko je gotovo, da bodo naši slovenski dijaki vedno uspešno tekmovali vsaj z dijaki celjske nemške gimnazije, ki so iz celega sveta skupaj zbornani. Tako je bilo do sedaj in tako bo tudi ostalo.

e Celjski vodovod. V soboto dne 26. t. m. bo pred upravnim sodiščem na Dunaju obravnavati zaradi prispevanja celjskega okrajnega zastopa k vodovodu za mesto Celje.

e Dobrna pri Celju. Da bodo mirne besede, katere smo zapisali v predzadnji številki, tako neprijetne našim „nemškim“ Slovincem, še mislili nismo. Vsak, ki je pazljivo prečital omenjene vrste, se je lahko prepričal, da se je v zadevi detomora Marije Črep moralo zgoditi nekaj izvanrednega, da je stvar ostala tako dolgo žandarmeriji „skrita“. Ljudje se na Dobrni po pravici čudijo nad tem, kako žandarmerija najde vsakega psa, ki kje visoko na kozjaku ne nosi nagobčnika ob času pesje kontumacije. Črep je pa mesec in mesec lepo mirno hodila po Dobrni, med tem ko so raztrgani kosci njenega otroka ležali v topliakem stranišču. Da oljšamo žandarmeriji težko delo poizvedovanja, jo opazujemo na to, naj vendar vpraša mater Marijo Črep, če je res prinesla nekega dne v „cekarju“ krnh, mleko in vino v vilo Hygiea in komu? Naj jo vprašajo tudi, če je res mislila tožiti neke ženske, ki so javno govorile razžaljivo o njeni hčeri, in zakaj tega ni storila? Da se je ta „nesrečica“ pripetila ravno na strani, ki je Slovincem nasprotna, ne moremo pomagati. Radi bi pa videli, kako se ta „federpuš“ poda naši nemčurski stranki. Sicer smo Slovenci krotki ljudje, toliko pa vendar rečemo, da naj bodo nemškutarji lepo tihi, zakaj „federpušev“ za tukajšnje nemčursko stranko še imamo dovolj, in vse bodo morali vtakniti za klobuk, in naj bo ta klobuk sedel na

moški ali ženski glavi. Za sedaj bodo imeli s tem dovolj. Smilijo se nam le dobri žandarji, ki imajo toliko opraviti. Še niso najdeni zločinci, ki si pomazali slovenske napise, in že pride Šemarl s kostmi nezakonskih raztrganih otrok. In ta nesrečni Pačnik, ki je tako lepo sedel v Celju, pa gre in se boja pritoži zoper dobrosrčne žandarje. In ljudje se čudijo, da je ravno na Dobrni vedno kaj novega! „Križ bož“, je rekla stara Lonka in krepko potegnila iz steklenice polne domače slivovke.

e Zalec. Kat. delavsko društvo je imelo v nedeljo svoje zborovanje. Ker so nekateri udje društva obenem hmeljarji, je društvo povabilo poslanca dr. Korošca, da govori o novi hmeljski postavi. Ko se raznese vest, da pride poslanec dr. Korošec, je bilo zanimanje za zborovanje v celi žalski okolici takšno, kakor sicer nikdar. Ob 3. uri se zborovanje prične, velika dvorana gosp. Hodnika je bila polna občinstva. Navzoči so bili odlični možje raznih stanov iz trga in izven trga; v obilnem številu so došli vrli kmeti iz Vrbja, Ložnice, Gotovelj in drugih vasi; izostali pa tudi niso večinoma mladi neprijatelji poslanca Korošca. Mladi Vabič, ženin Kuček, dijak Lipold, urednik Spindler in nadučitelj Petriček so jim načelovali. Odkar kat. delav. društvo obstoji, mu še ni došla čast, da bi ga ti visoki gospodje posetili. Danes so ga. Predsednik g. Zupanc pozdravi navzoče ter da besedo g. poslancu, ki z lastno mu krepko besedo razloži vsebino nove hmeljske postave. Ko g. poslanec na podlagi uradne ministrske statistike omeni, koliko hmelja je Savinjska dolina l. 1905 pridelala, že kričijo razjarjeni napredni neprijatelji: „To ni res“. G. poslanec prizna, da je zmota mogoča, pozivlja pa tudi načelnika hmeljarske družbe, naj po časnikih objavi resnične številke, da bo tako vsaka pomota izključena. G. poslanec mirno nadaljuje svoj govor ter v drugi polovici opominja živinorejce, naj na vse načine zahtevajo od vlade, da ostanejo meje za uvažanje vnanje živine zaprte. Po končanem stvarnem razpravljanju se predsednik zborovanja zahvali g. poslancu za podučne besede in mnogoštevilno navzoči Korošcevi volilci zakličejo mnogozasluznemu poslancu trikrat živio. Zdaj se oglasi k besedi g. Petriček. Ker se je baje svojedobno dal vpisati med ude delavskega društva, se mu beseda da. On govori razburjeno. „Pošast se mu je vsedla na ramo“ — on meni novo hmeljsko postavo. Nadalje se oglašajo k besedi razni nendi delav. društva: Spindler, Kuček, Pikel, Naraka, gotoveljski Cesar in drugi. Kot neudom jim g. predsednik besede ne da. Radi tega so razburjeni, delajo razne opazke, kričijo, vpijejo. Predsednik hoče preiti k drugi točki. A duhovi so razburjeni. Da se v svežem zraku pomirijo, zaključijo predsednik za danes zborovanje. Pa sedaj buči po veliki dvorani vrvenje divjih glasov, kakor ga še na zborovanjih v Zalcu nismo slišali. Naprosena mladež vpije: živio „Narodni List“, pereat „Slov. Gospodar“. Tako torej! Zdaj nam je celo jasno, zakaj so prišli na zborovanje Korošcevi neprijatelji. Da kličejo pereat, da Korošceve volilce in njih glasilo zasramujejo, da mladim dijakom, učencem in drugim fantičem sovraštvo do duhovnikov vcepljajo, da vrlomu narodnjaku gospodu sivolasemu župniku Korenu pri izhodu iz dvorane in gospodu poslancu pri odhodu iz trga žvižgajo. Je li to prvi divni sad plodonosnega dela liberalne stranke? Je to olika in napredek? Gospodje od narodne stranke: Ali Vas je g. poslanec Korošec v svojem javnem govoru z eno besedo žalil? „Zavračamo ostudno gonjo proti ljudem, vzraslim iz istega naroda“, tako pišete v svojem glasilu. A vi vprijarjate gonjo proti g. Korošcu, vzraslemu iz istega naroda kot vi. Pravite: Ne odrekamo svečenikom pravice, da se udeležujejo javnega življenja. Vi pa jih z žvižganjem zaničujete, ko se udeležijo javnega shoda. Vi želite „da bi se naše ljudstvo čim bolj utrdilo v vseh pravih vzvišenih naukih krščanske vere, posebej v enem glavnih njenih naukov: „kar ne želiš, da bi kdo tebi storil, ne stori tudi ti drugemu“. A glejte, vaši gojenci se obnašajo napram duhovnikom vpricho vas tako, da drugo jutro kmet kmetu pripoveduje: „Včeraj so žalski mladi pa tudi nekateri stari pokazali svojo surovost“. G. Spindler, Vi obsojate ter celo prav barabe imenujete one celjske postopake, ki Slovincem hudomušno nagajajo, jih zasramujejo. Vi ne želite, „da Vam kdo kaj takega stori“. A Vi pustite, da Vaši strankarji ob Vaši navzočnosti mnogozasluzne Slovence z žvižganjem zaničujejo. Zakaj niste dotičnega pobalina očitno posvarili. Ko bi bili Vi proti takemu surovemu obnašanju Vaših mladih odločno nastopili, bi Vrbinčani o Vaši stranki imeli druge pojme, kot jih imajo danes. Po taki poti ne bode narodna stranka našega ljudstva privedla do napredka in omike.

e Sv. Valentin na Žusmu se bode letos obhajal dne 10. februarja z dvojno službo božjo.

e Sv. Jurij ab Taboru. Pretečeno nedeljo imeli smo prvo podučno predavanje o živinoreji. Predaval je g. Jelovšek. Bilo je navzočih gotovo čez 200 posestnikov, ukaželjih mladeničev in mladenk. Upam, da bo obrodilo predavanje tudi zaželjeni sad, da se bo namreč pr. nas še z večjo razumnostjo kakor doslej gojila živinoreja, ta imenitna in dobičkonosna panoga kmetijstva. Da je bila udeležba tako obilna, gre pred vsem hvala vrlim mladeničem-agitatorjem, ki kažejo vedno isto gorečnost, bodisi da se gre za volitve, za razširjanje dobrega časopisa, ali za udeležbo na kakem shodu. Bog jih ohrani stanovitne, navdušene in odločne. — Dne 27. januarja bomo imeli pa drugo predavanje in sicer o sadjarstvu, če ne bo kako posebne ovire. Naši vrli mladeniči, med katerimi je mnogo navdušenih čebelarjev, si pa najbolj želijo predavanja o čebelarstvu. Upam, da se jim bo želja izpolnila še to zimo. Našim pridnim dekletom je pa tudi g. Jelovšek obljubil predavanje o perutninarstvu, a še le okoli Binkošti, ker mu prej ni mogoče. Bo pač treba malo počakati.

e Kalobje. Lani smo čitali v nekem slovenskem listu o narodni zaspnanosti na Kalobju in da v neki vasi niso čitali še nobenega časopisa, celo Mohorske knjige še niso našle pota v vas. Žal, to je še dandanes skoraj vse res. Samo Mohorjevih udov smo imeli lani nekoliko več. Štajerca so večinoma opustili. V prejšnjih letih je njegov agi-

tator občinski tajnik imel ob nedeljah pri cerkvi cel kup tega grdeža v rokah ter ga delil; zdaj tega ni več. Le par pristašev še ima, a upamo, da se bodo tudi ti spametovali in spoznali, kakega „tiča“ imajo v hiši. Kakšen sad rodi ta „Štajerc“ evo en vzgled: Pri nas je običaj, da gredo g. župnik ob novem letu blagoslovljat hiše. Nekoliko dni pred tem so dobili g. župnik grdo pismo brez podpisa, v katerem je stalo, da ne potrebujemo nikakega blagoslova itd. Vsi pošteni farani so bili vsled tega močno užaljeni ter obsojajo takšno grdo pisavo. Dotični človek se naj sramuje tega čina.

e Sv. Miklavž nad Laškim. Tukajšnje „Kat. izobraževalno društvo“ preveva novo življenje. Zbudila ga je novo-rojena „Slov. kršč. soc. zveza“ v Mariboru. Sklenilo se je, prirediti z poučnimi predavanji. Društvo se je naročilo na 10 „Slov. Gosp.“, 2 „Domoljuba“, 1 „Narodni Gospodar“; razen teh še prihaja na društvo „Slovenec“, „Naša Moč“, 2 „Bogoljuba“ in „Primorski Gospodar“. Iz vsake izmed 13 vasi se je eden prostovoljno obvezal, da bo raznašal časnike po svoji vasi.

e Vransko. Na občnem zboru „Kat. slov. izobraževalnega društva na Vranskem“ se je izvolil sledeči odbor: Ant. Papež, predsednik; Fr. Irgl, podpredsednik; Janez Kočar, blagajničar; Alojzij Zamuda, tajnik; Franc Žgank, knjižničar. Namestnika: Šimen Brdnik in Josip Dobnik.

e Polzela. Začudenji smo brali v „Slovincu“, da je tako imenovana „narodna“ stranka Polzelo izbrala kot polje svojega „delovanja“. Mladi liberalci, kdo pa vas kliče? Pravijo, da ste učiteljska stranka. Pa mi si ne moremo misliti, da bi naše učiteljstvo bilo tako nepredvidno in ljudstvu nasprotno. Ali vas želi tujec Cizel s svojim nemškonacionalnim prijateljem Kunščičem? Tedaj ostanite v njegovi štacuni, bote našli tam primerno družbo. Ali se usiljujete? Zahvalimo se že naprej za nameravani obisk. Polzela je lepa, pa za vas ni, kakortudi ni bila svoj čas za socialne demokrate. Živo nam je še v spominu smešen prizor na Uzetovim vrtu. Ravno zdaj nam je polzelskim slovenskim domačinom edinosti najbolj treba. Občinske in državne volitve so pred durmi (občinske so že razpisane). Tovarniška stranka nam obeta „šulfereinsko“ šolo. V takem odločilnem trenutku pa hoče te vi med nami napraviti razdor, kakor povsod, koder nastopite. Če želite k nam priti, pridite kot možje našega mišljenja in našega prepričanja, verskega in narodnega in veseli vas bomo — pa ne vsiljujte nam gnjilega kranjskega liberalizma, ki ga je kmečka zdrava pamet na Kranjskem že davno zavrgla. Da, res, sladko znate govoriti in pisati, kot vsi liberaici, pa mi vam ne vrjame in ne zaupamo. Če pa že pridete, ostanite kar na kolodvoru v „Gasthavs cum Hirsen“, za nas Polzeljane stare korenine ste še — pre-„mladi“. Več kmetov.

e St. Jurij ob juž. žel. Danes se pa nekoliko o „Slov. kmet. pol. izobraževalnem društvu.“ Krog leta 1895 se je ustanovilo imenovano društvo na željo mnogih St. Jurčanov. Da je bilo to društvo potrebno, je razvidno iz tega, da je takoj v začetku pristopilo res mnogo udov, čeprav je bila udnina od 2—4 kron na leto, torej za revnejše prevelika. To društvo je bilo v rokah gospodov učiteljev, ki so ga izključno sami vodili. Naročili so „Slovenski Narod“, „Ljubljanski zvon“, tedaj izhajajočo „Slovenko“, za navržek je bila „Domovina“ in „Slov. Gospodar“. Društvo je takoj v začetku pokazalo, kam pes tace moli in to je povzročilo hitri konec društva. Nekaj mesecev po ustanovitvi društva so bili redno v bralni sobi na razpolago časopisi, pozneje pa so bili ti časopisi najti le v žepih nekaterih gospodov učiteljev. Izprevidelo se je, zakaj je začelo razpadati društvo, zato so naročili še zraven „Slov. Naroda“ tudi „Slovenca“. Pa tudi to ni nič pomagalo; društvo je hitelo h koncu. Dve leti je hiralo, potem je popolnoma zaspalo in v l. 1902. se je društvo razpustilo, ker ni imelo udov. Ravno pri tem društvu so mislili nekateri mladi začeti razširjati liberalizem v podobi izobrazbe. To društvo ni prineslo prav nobenega sadu. Kako lepa slika, koliko store „svobodomisleci“ za izobrazbo kmetov. H koncu zadnjega desetletja so se ustanavljale po Spodnem Štajerskem kmetijske zadruge. Organizator je bil gosp. Ivan Kač v Zalcu. V St. Jurju je to misel sprožil gosp. ces. svet. dr. Ipavc. Kako je to kmete razveselilo, so pričali tako obilno obiskani shodi. Vstanovila se je kmetijska zadruga, a prav živeti le ni mogla, konečno je kmetijsko zadrugo spremenil v kmetijsko in konzumno društvo župan Blaž Urleb. Da so tega društva že takoj v začetku bili največji sovražniki trgovci, menda ni treba opozarjati. Koliko je to društvo dobrega storilo, pa prihodnišč poročam.

e Sv. Jurij ob juž. žel. Poroča se nam, da so v okrajnem odboru „Narodna stranke“ med drugimi nevažnimi naslednje glave: „Kakor umevno, učitelja Kveder in Čulik, o katerih je znano, da je vsak njun političen čin mahljaj po zraku. Vsled njunega liberalnega mišljenja nimata pri kmetih več zaupanja. Kar ne zmoreta učitelja, dosegle bodo znabiti njuni pomagači. Pred učitelji hodi — v šoli oboleli — Goriški. Poleg njega se trudi mlinarski učenec Ferležev Francek iz Podpeči, in tretji šarž je pa krojač Turinov Balant. Torej: Dva generala, šarži trije, ljudstvo z njih pa norce brije.

Brežiški okraj.

b Kako je razdelil brežki okrajni glavar Vistarini podporo za ulme. V. deželnem zboru je stavil poslanec dr. Jankovič zaradi znane zadeve o

razdelitvi podpor po brežiškem okrajnem glavarju sl dečo interpelacijo: Leta 1905 je dovolila c. kr. namestnika po njeni poškodovanim posestnikom kozjanskga okraja 6000 K, katere je razdelil brežiški okrajni glavar pl. Vistarini v občinah Pilštanj, Kozje, Virštanj, Buče, Lastnič in Drenskorebro. O tem razdeljevanju je prineslo več slovenskih časopisov hude obtožbe proti Vistarini. Trdilo se je, da v občinah Buče, Drenskorebro in Virštanj niso bile izplačane take svote, kakor so se izkazale c. kr. namestniki, ampak veliko manjše. Navedem samo en slučaj: Jakob Jug v Bučah je dobil samo 20 K, izkazanih je pa bilo 250 K. Drugi niso dobili nič, čeprav se je izkazalo, da so dobili, tako na primer Jurij Vouk v Virštanju, ni nič dobil, izkazanih je pa bilo 50 K. Slednjič je bilo izkazano, da so podporo dobili nekateri taki, ki jih sploh ni. Izkazano je bilo, da je dobil neki Jožef Jug iz Buč 100 K, Franc Puc iz Drenskogarebra 120 K, in Ant. Urh iz Virštanja 50 K, ki se ne nahajajo niti v dotični občini, niti v okraju. Pod naslovom „Panamine v Brežicah“ je prinesel list „Posavska straža“ v štev. 2. vse te obdolžitve in je še dostavil, da so se na enak način razdelile podpore tudi v sevniškem okraju. Ker je znano, da je delal znani okrajni glavar pl. Vistarini pri razdelitvi podpor nepravilno, zato je dolžnost slovenskega časopisja, da tako postopanje javno kritikuje in zahteva odpomoči. Nekateri nemški listi so pa kljub temu poskušali (bodisi da so hoteli stvar potlačiti, ali pa jo slikati kot malenkostno, da se hitreje pozabi), celo zadevo tako opisati, kakor da bi slovenski listi pisali to iz narodne mržnje do okrajnega glavarja, da bi s tem odpravili nemškega uradnika. Da se dožene, koliko je na vsem resnice, vprašamo podpisani: 1. Ali je nj. ekselence g. ces. namestnik voljan, to zadevo hitro in natanko preiskati, 2. ali je voljan uspeh te preiskave v dež. zboru naznaniti, 3. ali misli, v slučaju, da preiskava dokaže to nepravilno razdelitev, dotično svoto izplačati oškodovanim posestnikom, ki so vsled vednih uim itak v veliki revščini.

b Kozje. Na novega leta dan je bila celi dan taka burja, da skoraj ni bilo izpod strehe stopiti. Silovita burja je brila in sneg nosila sem in tje, da je bilo groza. Na nekatere kraje ga je nanosila po več metrov visoko. Vozna pošta iz Kozjega v Podčetrtek ni mogla voziti, ampak je le nesel hlapec bolj važne stvari. Zameti so bili tako veliki, da je najmočnejše fante in može zmagalo, da so komaj šli k maši. Ženske in dekleta so sploh morale ostati doma. Pri nekaterih niso mogli živino napajati po dva dni. — Pretečeno leto je bilo rojenih 47, umrlo 30, poročenih pa 7 parov. — Pretečeni teden je izgubil poštni voz en zabojček z vrednostnimi pismi.

b Rajhenburg. General liberalne Narodne stranke iz Stolovnika, Anton Kunej, je sklical dne 13. t. m. zaupen zbor k Unschuldu. Vabljeni so bili vsi, ki sodijo Kuneju. Razpravljali se je program Narodne stranke in volil krajni odbor. K točki „Narodna stranka in vera“ povzame, recimo nek liberalce besedo in govori menda približno tako-le: Ljubi kristjani! Nas liberalce imajo za nevernike, pa kako krivico nam delajo ti presneti klerikalci! O ko bi oni vedeli, kako verno mi čutimo s sveto katoliško cerkvijo, kako želimo, da verski krščanski duh prešinja vsa naša dejanja in nehanja! Pa zastoj je sklicevati se na notranje naše čute, klerikalci nam ne verjujejo. Hočejo videti na nas dejanja, krščanskega življenja. Ni sicer lepo, očitno hvaliti se, pa vendar sem prisiljen pokazati vam danes na sebi in ljubih liberalcih rajhenburških vzglede dobrih kristjanov, da klerikalcem zamašim usta. Mi liberalci iz trga in okolice smo dobri kristjani. Ali nas ne vidite vsako nedeljo in praznik prve v cerkvi? Juvancič: tako je, še gostilno zaprem, da le grem lahko vsako nedeljo in praznik k maši. Ali ne prejemamo skoraj vsake kvatre sv. zakramentov in še odpuškov se udeležujemo, kadar jih oznanjajo gospodje. (Rainer: res je tako.) Naj se pomisli, kako mi spoštujemo svojo duhovščino. Ko je pretečena leta mesec za mesecem blafal nekdo našega gospoda župnika v „Slov. Narodu“ in se debelo lagal, ali nismo mi vsi liberalni tržani bili ogorčeni nad tako podlo pisavo? (Rainer, Jankovič to je resnica!) Da tudi po naših gostilnah ne damo grdo govoriti o duhovnikih (Francelj: tako je, jaz kot prvi občinski sve ovalec pregledujem nalašč zato gostilne, sem hud, če kaj takega slišim, če ne, pa sem tako vesel, da kar zaigram Napolitanovega Korlčka. Pa naj kdo reče, da hočemo iz šol odpraviti krščanski nauk; o kaj se, le še več krščanskega nauka v šole! (Jankovič: tako je prav, tudi jaz sem to predlagal pri zadnji okrajni učiteljski konferenci.) In kdo nam more očitati, da bi mi hoteli zakon razrušiti in zateti njegov zakramentalni značaj? (Glas, krčmar iz Rožnega: Kaj se, sveta nam mora biti zakonska zveza, kar je cerkev zvezala, naj ostane zvezano!) Gjeje, ljubi kristjani, mi liberalci smo verni ljudje in hočemo še zanaprej živeti, kakor nas učijo naši dobri dušni pastirji. (Tomaž Glas: o dobri kristjani so pa naši liberalci, to potrdim, če treba, pri sodnji s prisego.) Zato pa, kmetje, le v našo stranko! Bili ste dozdej brez pameti, a zdaj bodete sami razsvitleni. Dobro se vam bo godilo v naši stranki. Mi bomo prisilili vladu, da nam pozida šole, pokrpa naše koče, poplača naše dolgove in še vsakemu da na dan za južino liter starine in pol klobase. Zato le vsi v našo stranko! Živio, živio, je zaorilo na predlog Vukoviča govorniku in generalu Kuneju. Ko je še razdelil trgovce

žmave med zborovalce za reklamo stenski koledar s podobo Srca Jezusovega, odpustil je Kunej zborovalce s starim krščanskim pozdravom.

Drobtinice.

d Umrl je nekdanji avstrijski naučni minister dr. vitez Hartel.

d Sol se podraži. Kuhinjska sol se podraži za 20 vinarjev pri 100 kg.

d Čudno ozdravljenje. Učitelj Emerih Kamocany v Snegedinu na Ogrskem je bil 20 let slep. Zastonj je iskal pri različnih zdravnikih pomoči. Dne 6. t. m. je pa trčil z glavo v neki steber in naenkrat je zopet videl. Zdravniki pa si še dosedaj ne morejo tolmačiti tega čudežnega ozdravljenja.

d Znamenita dvestoletnica. Prihodno nedeljo, 20. januarja poteče dvesto let, kar je umrl kardinal Leopold grof Kolonić († 20. jan. 1707). Poleg Starhemberga in kralja Sobieskega je bil Kolonić najznamenitejša oseba, ko so Turki l. 1683 oblegali Dunaj. Turški poveljnik Kara-Mustafa se je bil zaklel, da bo Kolonića z lastno roko odsek glavo, kadar dobi Dunaj v roke. Ko so premagani Turki zbežali od Dunaja, so krščanski junaki pobirali v turških šotorih bogate zaklade. Tudi škof Kolonić je prišel v tabor in si izbral delež, ki mu dela čast. V turskem taboru je namreč ostalo do 500 zaslužjenih otrok, starčkov in žen. Teh se je Kolonić usmilil rekoč: „To je moj plen!“ in jih je vzel v svojo skrb. Kolonić je bil iz hrvaške rodovine, ki je čez 200 let imela v poesti tudi stari grad v Slivnici pri Mariboru. Kolonić je napravil posebno ustanovo, katere je deležna tudi lavantinska škofija, zato je vredno, da se tega moža spomnimo ob dvestoletnici njegove smrti in morda o priliki še kaj več spregovorimo o njem.

d Majhna pomota. Danska kraljica je nekoč obiskala dansko naselbino na poluotoku. Neki uradnik pa se je potrudil, jej pokazati vse znamenitosti. Kraljica se je zahvaljevala spremljevalcu, in ko je izvedela, da ima družino, ga je vprašala, koliko da ima otrok. Danska beseda otroci se pa glasi zelo slično ovcu po narečju otočanov; mož sam pa tudi ni dosti razumel danski in si mislil, da ga je kraljica vprašala za ovce in ji odgovoril: „Dvesto, veličanstvo!“ — „Dvesto?!“ je rekla razočarana kraljica. „Kako vam je mogoče tako veliko število preživetih?“ — „To je prav lahko, veličanstvo“, je rekel mož prijazno smeje, „poleti jih poženem na pašo, po zimi jih pa večino zakoljem.“

d Strašna nesreča se je pripetila pri zgradbi železniške proge Lamscheid-Hundsrück, kjer se je sesedla zemlja. Tu se vidi kak zgornji del telesa, tam glava, drugje zopet roka ali pa noga, ki moli iz zemlje. Nekemu do vratu zasutemu delavcu vli-vajo hrano in upajo, da ga ohranijo pri življenju. Do sobote zvečer so pokopali 15 mrličev, 15 delavcev so potegnili ranjene iz zemlje. Kaka žalost je med prebivalstvom, si lahko predstavlja vsak, ker imajo rodbine svoje očete pokopane pod zemljo. Rešila dela napredujejo le počasi. Z roko morajo odstraniti prst in skale, ker je uporaba s krampi nevarna. Na trupu nekega ponesrečenca so dobili rano na glavi, prizadeto po krampu. Na kraju nesreče stoje žene ponesrečenec in jokajo.

Rodbinska nesreča. Žena kmeta Varge, ki se je hotel odpeljati v Ameriko, se je vrgla v Budapešti z obema otrokoma pod vlak. Vse tri je vlak usmrtil. Ko je zvedel za to mož v vlak, se je nezavesten zgrudil na tla.

d Žena proti možu. V Budimpešti je meseca septembra žena trgovca Jožefa Weisza polila ponoči posteljo, v kateri je spal mož, s petrolejem in jo zažgala. Vsled dima so prihiteli kmalu sosedje in rešili trgovca življenje. Jožef Weisz je dobil le nekaj neznatnih opeklin. Ženo, ki se je zagovarjala, da je storila to dejanje, ker ji je mož rekel, da jo zapusti, je policija aretirala in jo oddala sodišču. Ker je žena imela srčno bolezen, je bila oddana do obravnave v kaznišniško bolnico. Njen mož je te dni prosil njenega zagovornika, da ga popelje k ženi v bolnico, ker se hoče z ženo spraviti. Dne 21. dec. sta se peljala zagovornik in trgovec Weisz v kaznišniško bolnico. Ko je žena zagledala svojega moža, je grozno zakričala in se zgrudila mrtva na zemljo. Zadelo jo je srčna kap.

Društvena naznanila.

Bralno društvo „Edinost“ pri Sv. Juriju v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 27. prosinca občni zbor z govori, s petjem ter z gledališkimi igrami: „Krčmar pri zvitom rogu“ in „Vaški skupuh“. — Pridite, prijatelji društva, da bode videli uspehe „Edinosti“, da se bode prepričali o društvenem delovanju naše mladine.

Kmetijsko bralno društvo na Hajdinu pri Ptujju priredi dne 2. svečana t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih g. Grahara svoj občni zbor.

Bralno društvo v Ribnici na Pohorju priredi dne 27. t. m. po- učen shod, na katerem bo govoril g. Jelovšek o gospodinjstvu in živinoreji.

Kmetijsko bralno društvo v Jurovcih pri Ptujju priredi na Sveč- nico dne 2. svečana t. l. ob 3. uri popoldne občni letni občni zbor v prostorih g. Rižnerja. Takoj po zborovanju veselica v prostorih gospe Gomilšek. Vpored: gledališka igra „Krojač Fips“, srečolov, petje in tamburanje slav. hrvaških tamburašev iz Zaboka. K obilni udeležbi vabi odbor.

Mladzveza pri Sv. Urbanu niže Ptujja ima v nedeljo 20. t. m. po večernicah v sobi bralnega društva svoj občni zbor.

Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju.

Bralno društvo v Verzejju priredi dne 20. t. m. igri „Bratranec“ in „Gleh mora biti“ v prostorih g. Fr. Rozmarna. Začetek ob 5. uri zve- čer. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi vabi odbor.

Prostovoljno gasilno društvo v Okoslavcih ima 20. januarja ob 2. popoldne svoj občni zbor.

Bralno društvo v Staremtrgu priredi dne 3. svečana v Narodnem domu v Slovenjgradcu gledališki predstavi „Krčmar pri zvitom rogu“ in „Pri gospodu“.

Gospodarsko bralno društvo v Kozjem priredi v nedeljo, dne 20. t. m. ob 6. uri zvečer veselico z igro „Eno uro doktor“, petjem in srečolovom v gostilni g. Franca Gučka. Ujjudno se vabijo vsi prijatelji društva, bližnji in daljni, posebno pa trški gospodje in gospe!

Čebelarska podružnica za gornjeradgonski okraj bode imela svoje občno zborovanje dne 27. prosinca v prostorih g. Trstenjaka pri Sv. Jurju ob Ščavnici.

Kat. bralno društvo pri Sv. Juriju ob juž. žel. priredi svoj 5. občni zbor v nedeljo dne 27. prosinca po večernicah v društvenih prostorih. Stari odbor poroča o društvenem delovanju v pretečenem letu; temu sledi volitev novega odbora, sprejem novih udov in vplačevanje udnine. Zborovanja se udeležijo tudi odposlanec štajerske kršč. socialne zveze kot govornik.

Bralno in izobraževalno društvo „Skala“ pri Sv. Petru niže Maribora ponovi v nedeljo 20. jan. igro „Mojster Križnik“. Na vzpo- redu je tudi zanimivo predavanje. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijsko bžalno društvo v Gornji Radgoni bode imelo dne 20. t. m. v čitalniških prostorih po rani službi božji občni zbor z običajnim vzpredom. Prijatelji in neprijatelji društva so vabljeni.

„Bralno društvo v Konjicah“ ima redni občni zbor dne 27. prosinca 1907, popoldne ob 3. v kaplaniji. K mnogobrojni vdeležbi vabi odbor.

Ljutomer. Izkretno zahvalo izreka jo Ljutomerske slovenske dame vsem darežljivim osebam iz Ljutomera, osobito pa zaved- nim kmetom cvenske občine, ki so blagovolili toliko prispevati k obdarovanju ubogih otrok Franc Jožefove šole o priliki božič- nice.

Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Ptujju ina v ne- deljo 27. t. m. v ptujskem „Narodnem domu“ veselico z gleda- liško predstavo. — Društvo izreka slavni slovenski Matiji v Ljubljani, slavni Mohorjevi družbi v Celovcu, slavnemu upravn- ištvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani in gospodu dr. Aloj. Brencič, odvetniku v Celju za podarovane knjige najlepšo zahvalo.

Najnovejše novice.

Kat. politično društvo Sv. Lenart v Slov. goricah priredi svoje letno občno zborovanje na Svečnico, dne 2. sve- čana t. l. pri Sv. Juriju v Slov. goricah. Važno bo preda- vanje poslanca Rožkarja o slovenskem uradovanju in o kmetijskih podružnicah. Važna predmeta, ki nujno zahtevata mnogobrojne udeležbe.

Državni zbor. Zaradi vinske postave so nastale nove težave in v torek ni prišla v razpravo. Prej pride obrtni zakon na dnevni red, kojega je gospeška zbornica vrnila poslanski. V torkovi seji je stavil dr. Korošec in tova- riši interpelacijo na naučnega ministra, ker je nemški profesor Lex v Celji dal odstraniti nap's „Zgodovina“ na knjigi slovenskega dijaka ter s tem pokazal nezasišano narodno nestrpnost, kakoršna pri vzgojitelju mladine gotovo ni na mestu.

Potres. V mestu Kingston, ki leži na srednjeame- riškem otoku Jamajka, je bil v ponedeljek silen potres, ki je porušil več zgradb. Število mrtvih ne presega 100, več sto oseb je pa ranjenih. Požar, ki je nastal pri potresu, še v torek niso pogasili. Zgorela je tudi vojašnica in v njej 40 vojakov. Na severnem delu otoka potres ni napravil škode.

Listnica uredništva.

Ljutomer in Zalec: Dobili prej že drug dopis; hvala! — Raj- henburg: Jednak dopis že dobili. Nekatere izvrstne dovpite porabimo o priliki! — Misljina, Slovenjgradec, Celje, Retica, Loka pri Zidanem- mostu, Dol dri Hrastniku. Sv. Križ nad Mariborom, Ruše, Sv. Rupert v Slov. gor., Mozirje, Dramlje: Ni bilo mogoče v to številko; čeravno smo list povečali, imamo vedno preveč gradiva. Kar ne bo zastarelo, pride prihodnjič. Agitirajte pridno, da dobimo še več naročnikov, potem bomo list še povečali. Cenjene dopisnike prosimo kratkih poročil, posebno društvena poročila naj bodo kolikor mogoče kratka. — Raj- henburg in Senovo: Istotako!

Tržne cene

v Mariboru od 12. januarja do 17. januarja 1906.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	—	—	—
rž		14	—	—	—
ječmen		16	—	—	—
oves		17	—	—	—
koruza		14	50	—	—
proso		17	—	—	—
ajda		18	—	—	—
seno		4	80	—	—
slama		4	60	—	—
fizola	1 kg	—	30	—	—
grah		—	62	—	—
leča		—	62	—	—
krompir		—	7	—	—
sir		—	32	—	—
surovo maslo		2	60	—	—
maslo		2	40	—	—
špeh, svež		1	86	—	—
zelje, kislo		—	32	—	—
repa, kisla		—	20	—	—
mleko	1 lit.	—	20	—	—
smetana, sladka		—	72	—	—
„ „ „ kisl		—	84	—	—
zelje	100 glav	—	—	—	—
jajce	1 kom.	—	10	—	—

Loterijske številke.

Dne 12. januarja 1906.

Grade	10	48	86	44	59
Dunaj	19	69	33	67	31

50.000 kron

se razposodi v okraju marnberškem in mariborakem pupilarno varno na prvo mesto zemljišč proti 4 1/2 % Naslov se izve pri upravnistvu.